

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din aramure ș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Fiii împărăției.

Poporul evreesc din legea veche, chemat de Dumnezeu — pentru că a fost singurul care a păstrat credința cea adevărată — ca să fie părtași a împărăției care Hristos o va întemeia, se numia și cu numele de „fiii împărăției.” Cu acest nume îi numește și Evanghelia de azi, când Isus îl laudă pe sutașul păgân din Cafarnaum pentru credința lui, pe care nici în Israel n'a găsit-o. Întâmplarea îi dă ocaziune Domnului să facă prorocia că: „Mulți (păgâni) vor veni dela apusuri și dela răsărituri și se vor odihni... întru împărăția ceriurilor; iară fiii împărăției se vor arunca întru întunerecul cel mai din afară.” (mat. 8, 11—12.)

Prorocia s'a dovedit a fi cea mai adevărată, pentru că nu iudovii au fost cei dintâi și cei mai mulți, cari au îmbrățișat legea creștinească, ci păgânii. Azi vedem toate neamurile Europei, care atunci erau păgâne „părtașe ale împărăției lui Hristos” prin hotez; iar evreimea rămasă pe dinafară.

Dar adevărul prorociei se repetă cu o dureroasă putere și asupra noastră, a creștinilor. Căci dacă azi îi socotim de „fii ai împărăției” pe aceia, cari s'au spălat prin taina botezului, nici dintre aceștia mulți nu vor ajunge în împărăția ceriurilor. Pentru că împărăția ceriurilor trebuie forțată; pentru ea tre-

buie să se lucreze; pentru ea trebuie a se ruga și trebuie a adora. Multe suflete încreștinate nu știu azi, că ce este idealul desăvârșirii. Multe nu știu ce este a tinde spre perfecțiune și multe nu știu să și îndoale genunchii, nici pentru a cere nici pentru a preamări. Multe suflete sunt însă care îl doresc pe Domnul dar nu-L cunosc și nu pot să se apropie de El, pentru că nu sunt botezate. Datoria Bisericii este ca pe acestea să le caute și să le adune pentru a le face părtașe împărăției ceriurilor.

Dar, printr'o minunată potrivire, prorocia Domnului se împlinește și la situația Țării noastre. Căci cu durere vedem, că mulți dintre „fiii împărăției” noastre, români de sânge și neam nu se pot bucura de fericirea ce ar putea să li-o dea o țară liberă, dăruită dela Dumnezeu cu multe bogății; pentru că nu o cunosc, nu știu să o adore — punând la o parte micile lor interese meschine. — nu știu și nu vreau să lucreze pentru ea. Si atunci vin străinii de moștenesc ceea ce ar trebui să fie a noastră moștenire sfântă.

Suntem fiii împărăției lui Dumnezeu și fiii Țării Românești, să nu ne risipim sfânta moșie, pentru plăcerile momentane ce le dă păcatul și uitarea de tot ceea ce cu sângele Domnului a fost câștigat pe Cruce și a eroilor Neamului pe câmpul de război.

Trebuie să știm că dragostea de Neam este numai o parte a dragostei de Dumnezeu și a împărăției Lui!

Comoara adevărată.

Azi, când lumea e într-o puternică fierbere, când ce azi e valoros, mâine poate că va fi fără niciun preț, când pulsațiile bursei, ca ale unui bolnav cu febra sunt extrem de neregulate ne întrebăm care e valoarea constantă, care e comoara neperitoare? Un domn mi-a povestit: Cu câțiva ani înainte ai putut să primești împrumut ușor și cu interese relativ scăzute însă chiria caselor a fost mare. Am luat un împrumut, mi-am zidit casă, să-o dau în chirie. Azi casa e goală și eu nu pot se plătesc nici interesele capitalului împrumutat. Va să zică el a voit să-și facă un câștig, și și-a luat numai griji și neajunsuri. Și așa suntem cu toate. Ce în acest moment este nevaloros în momentul următor poate să devină un izvor de câștig, și ce am cumpărat scump în viitorul apropiat poate să-și piardă valoarea.

Stăm neorientați. Cine are depuneri acum spune, că mai bine ar fi cumpărat moșie, cine și-a cumpărat moșie, spune, că venitele ei nu acopere nici darea ce plătește pentru ea. Încă nici metalele nobile și pietrele scumpe, n'au valoare constantă. Dacă le vindem, nu primim prețul ce îl dăm când noi le cumpărăm. Deci vedem, că nimic nu are valoare neschimbătoare, nimic nu e adevărată comoară.

Dar totuș este o unică valoare constantă! Este comoară eternă, comoară care nu numai pe această lume, dar și în ceea cealaltă ne fericește. Aceasta comoară este *conștiința liniștită*), aceea conștiință care nu conține urmele faptelor păcătoase, a gândurilor necurate și a sentimentelor înjositoare.

Conștiința nevinovată e comoara supremă a oamenilor, care e apreciată de ingeri și de Sfinții din cer și mai mult de dulcele Isus. Dobânda acestei comoare e viața liniștită aici pe pământ și fericirea veșnică în cer. Deci valoarea ei e *incalculabilă și eternă*.
Dr. Irina Berinde.

Intru sudoarea feței tale vei câștiga pâinea ta!

Aceasta este o poruncă a lui Dumnezeu, căreia cu toții suntem supuși. Muncitorii pământului, muncitorii fabricilor, meserieși, intelectuali cu toții muncim și cu su-

doarea feței noastre, cu oboseală multă căștigăm pâinea de toate zilele. Obosela noastră, sudoarea noastră, ne pot fi spre foarte mare folos.

Cu mulți ani înainte, într-o mănăstire din Franța s'au întâmplat următoarele: călugării au fost ocupați chiar cu secerișul și fiind călduri excesive, fața lor a fost plină cu picături de sudoare. De cătră seară s'au întors la mănăstire, unde luând masa, după rugăciunile de seară s'au odihnit. Pe urmă a sosit călugărul, care a trebuit să adune uneltele de lucrat. Pecând a sosit el, camera de culcare a fost închisă și el n'a voit să conturbe somnul călugărilor și din acest motiv a mers într-o cameră din clădirile economice și acolo s'a culcat pe o laviță. Încă n'a adormit, când a văzut, că o fecioară de o frumseță suprapămintească se apropie de el. Călugărul mirat o întreabă: cum ai putut intra aici, căci legile mănăstirii noastre nu permit intrarea femeilor? Fecioara îi răspunde: eu sunt Maria! Și tu și mănăstirea și tot ce se ține de mănăstire este averea mea.

În mână a avut un vas din sticlă, din care s'a răspândit un miros foarte plăcut. „Am văzut copiii mei pe câmp — zise Maria — și am adunat picăturile de sudori de pe fața lor întru acest vas și mirosul acestor picături îmi place și mie și Fiului meu.” Călugărul o întreabă: „dece sunt de așa mare preț înaintea Ta picăturile aceste, căci noi mai mult din lipsă am lucrat, ca să avem din ce trăi, — decât din umilință.” Maria îi răspunde: „Tu nu știi, că bogăția încă își are pedeapsa, iar sărăcia poate să câștige coroana fericirii. Deci dacă lucați ori din lipsă, ori din umilință, munca voastră este a mea și eu munca aceasta o voi răsplăti.”

Câtă mângâiere este în cuvintele aceste pentru voi, cari în sudoarea feței voastre munciți pentru îmbucătura de pâine și vă osteniți în casă, în grădină și între copiii voștri. Preacurata V. Maria adună picăturile sudorilor de pe fața voastră! Și ce să mai zic despre lacrimile patimilor voastre? Dacă sunt dragi înaintea mamei noastre — Maria — sudorile ostenelelor voastre, cu cât vor fi mai dragi lacrimile voastre? Cu ce grijă le adună aceste Preacurata V. Maria, ca nici una să nu se piarză. Ce pagubă pentru acele lacrimi, cari sunt vărsate nu din umilință, nici din iubire, ci pentru reproșuri față

de Dzeu sau oameni, sau din neîndestulire sau poate chiar din ură! Aceste nu ajung în vasul Mariei, ci cad pe pământ și cei mai mult, sunt pedepsite și de Dzeu.

Dacă vrei, ca sudoarea ta să fie iubită de Maria și ca să fie de bun miros, atunci oferă aceste picături de sudori la începutul lucrurilor tale zilnice lui Isus și Mariei — și în acest caz sudoarea ta se va uni cu sudoarea Dlui N. I. Hristos din grădina Ghetsimani și lacrimile tale cu lacrimile Preac. V. Maria și Ea va șterge lacrimile tale.

Dacă trebuie să mergi mult până ajungi la biserică și în biserică este căldură mare și sudorile tale picură de pe fața ta, să știi, că picăturile aceste sunt numărate și-ți vor fi spre folos. Inșă acele sudori, pe cari le picuri în petreceri și jocuri, altcineva le va număra, și nu vor servi pentru binele tău, ci pentru osândă.

O Marie, mama noastră, caută la sudoarea noastră, atunci când muncim, caută și la lacrimile noastre și le numără toate, ca să nu se piardă fără folos! Șterge sudoarea de pe fruntea noastră și lacrimile ochilor noștri, când pentru păcatele noastre vom plânge și pentru mântuirea noastră vom munci!

Titu Berinde.

Al XXXI. congres euharistic internațional

În 22 Iunie cu mare festivitate a fost deschis al XXXI. congres euharistic internațional de delegatul Papal cardinalul Lauri. Congresul s'a ținut în dublin — capitala țării libere: Irlanda.

Guvernul celei mai catolice dintre țări a depus o muncă enormă pentru pregetirea acestui congres. Mii și mii de călugări și călugărițe au ostenit pentru reușita acestui congres, care în splendoare și proporții a întrecut toate cele de până acuma.

Toate casele goale, oficiile publice au fost aranjaate pentru vizitatori. Seminarile și toate casele părăsite au fost provăzute cu cele de lipsă pentru de a asigura locuința oaspeților. Numărul vizitatorilor în ziua prima a congresului a fost de 500,000

(cincisutemii), care număr apoi la sfârșitul congresului s'a urcat la un milion. În jurul orașului, în rază de 30 Km. s'a făcut o mare tabără de corturi, ca mulțimea să fie scutită de ploaie și soare.

Toate limbile și neamurile au fost reprezentate la acest congres și catolicii din cea mai întunecoasă Africă au fost reprezentați.

Pentru intențiunea Pontificalului și în cinstea sf. Euharistiei s'au celebrat nenumărate sf. Liturghii. Este destul să pomenim, că în aceste zile au slujit la altarele ridicate în diferite locuri, chiar și pe vapoare — 12 cardinali, 300 mitropoliți și episcopi și 2000 preoți. Numărul sf. Cuminecări au fost nenumărat de mare. Atâta să știe exact, că s'au mărturisit și cuminecat 70,000 de copii și copile.

Acest congres prin mulțimea participanților și prin aranjarea măiastră a fost o demnă serbătorire a sf. Euharistiei. S'au ținut cuvântări potrivite pentru fiecare clasă socială: pentru intelectuali, muncitori, tineri și separat pentru bărbați și femei. Delegatul papal cardinalul Lauri, în parcul principal al orașului — care se numește grădina „Phoenix” a vorbit dela altarul ridicat acolo. Aceasta grădină — care are un teritoriu de 3x4 km. a fost arhiplină. Vorbirea a fost difuzată prin megafoane.

La sfârșitul acestei vorbiri delegatul papal a dat binecuvântarea euharistică cu luminarea aprinsă. La acest semnal sute de mii de luminări au fost aprinsă și ridicate învăluind totul într'o mare de lumină.

S'a oficiat sf. Liturghie solemnă care a fost transmisă prin radio la toată lumea și a fost ascultată de însuș preafericitul Părinte, care a ținut, ca — tot prin radio să adreseze o cuvântare către pelerini — cuvântare plină de bucurie și laudă.

Congresul s'a încheiat cu o măreată procesiune, la care au participat peste un milion de persoane. În aceasta procesiune a făcut calea sa de triumf euharisticul Isus — transportat de cardinalul Lauri,

Așa stiu catolicii să cinstească pe Regele regilor,

T. Berinde

DI. Dr. Vasile Lazar subprefectul jud. Maramurăș, condus de o nobilă dragoste față de biserica noastră — a dăruit bisericii din Sârbi suma de 500 Lei. În aceste timpuri de grea criză, când puțini se pot lipsi de o sumă ca aceasta, jertfa este mare. Însă este mai frumos motivul, care l'a îndemnat la acest gest. Și anume spiritele în Sârbi au fost agitate în urma situației politice. Însă Dl. subprefect a știut ca să împace lumea și ca mulțumită pentru această față de Acela, care nu cunoaște ură — a făcut aceasta dăruire.

Încă un mort. Dumineca trecută a fost înmormântat în Petrova *Dr Vasile Filipciuc*. A fost un mare luptător pentru lege și neam. Facultățile și învățătura lui au servit totdeauna spre binele obșteșc. Prietini, cu adevărată iubire l'au petrecut la odihnă vecinică. În fața morții au dispărut și divergențele politice. — În mormântarea a fost săvârșită, de M. On, Vasile Popp profesor din Sighet, cu asistenta on. Dr. George Coman, Vlad George și Ștefan Cherecheș. S'au rostit mai multe cuvântări.

A plecat încă un om — adevărat razăm al credinții strămoșești. Odichnească în pace !

Pentru ziua alegerilor se dă luptă inversunată. Oameni — de altcum cinștiți — se ponegresc reciproc cu diferite acuzări. Este duros, că atunci, când cu pași repezi mergem spre demoralizare, oamenii încă nu

s'au cumișit... Este interesant, că din reprezentanții celor 13 liste de candidaturi depuse, nici unul nu vestește lipsa refacerii morale a țării prin Biserică. În aceasta luptă pentru alegeri se dovedește încă odată, că cearta între partidele de ordine aduce cu sine slăbirea lor în favorul extremiștilor, cari pe zi ce merge câștigă mai mult teren în Maramurăș.

T. Berinde

No. 354 prot. și 40 prot I.

Cercular

Se notifică preoților din districtele Sighet și Iza, că în ziua de 20 Iulie (sf. Ilie) în toate bisericile cu ocazia sf. Liturghii se va face pomenirea aviatorilor morți pentru patrie. Aceasta pomenire se va face după ectenia duplicată și după eșirea cu darurile, după obicei, pomenindu-se „eroii aviatori morți pentru patrie.“

Sighet la 14 Iulie 1932.

Oficiul protopopesc.

No. 352—932 prot.

Oficiul protopopesc al distr. Sighet.

Cercular.

Sunt invitate oficiile parohiale din distr. Sighet, cari n'au înaintat rațiunile, ca în termen de 8 zile să trimită acestui oficiu socotelile atât din 1931. cât și celelalte, cu cari sunt în restanță.

Sighet, la 12 Iulie 1932.

Oficiul Protopopesc.

Calendar săptămânal.

17—23 Iulie 1932.

17. **Duminecă IV. după Rusalii** (Ev. d. Mat. 8, 5. M. Marina † 270.)
18. Luni M. Emilian † 362.
19. Marți C. Macrina † 397.
20. **Mercuri Pr. Ilie** (Ev. d. Luca 4, 22.)
21. Joi P. Sim. și Ioan
- 22i Vineri Maria Magdal.
23. Sâmbătă M. Foca.